

"Jouw hand in de mijne"

GRADA VERBEET-PETERS

weduwe van
Thé Verbeet

• 8 juni 1931 Groesbeek † 18 juli 2024

Ons mam was de jongste van tien kinderen en de laatste uit het gezin die overlijdt.

Ze groeide op aan de Waldgraaf en had een fijne jeugd waarin hard werken haar met de papepel werd ingegoten.

Tijdens de bruiloft van haar broer werd ze verliefd op Thé, de broer van haar schoonzus. Ze trouwden op 25 juni 1955. In hun huisje aan de Kruksebaan werden de eerste 2 dochters geboren, omdat het huis te klein werd verhuisden ze naar de Lijsterbesstraat en daar werd de jongste dochter geboren.

Grada was een echte huismoeder, ze poetste en kookte heerlijk en het was altijd gezellig bij ons thuis.

Ons mama hield van de feestdagen, carnavaal en de kermis, ze was ook altijd gastvrij.

De meiden groeiden op en toen kwamen de jongens, iets waar ons pap altijd op had gehoopt, hij kon het goed met ze vinden.

Toen de meiden het huis uit waren konden ze gaan genieten met z'n tweeën.

Samen met ons pap ging ze met de bus op vakantie naar Oostenrijk, Duitsland en toen ze al behoorlijk op leeftijd waren nog enkele keren naar Spanje.

De komst van de kleinkinderen vond ons mam geweldig, bij de tweeling kwam ze altijd helpen met in bad doen en het flesje geven.

Ze paste ook graag op en verweende de kleintjes dan ook graag. Samen hebben ons pap en ons mam hier heel erg van genoten net als van de komst van de achterkleinkinderen.

Toen ons pap in 2010 een herseninfarct kreeg en niet veel meer kon heeft ons mam altijd voor hem gezorgd. Ze deed alles voor hem, ook het zware werk zoals douchen enz. Daar zijn wij nu nog trots op want ze had het zwaar. Toen ons pap overleed bleek dat ons mam dement aan het worden was. Dat zij ook nog eens afscheid heeft moeten nemen van Erna, haar dochter is grotendeels langs haar heen gegaan, zwaar voor ons maar beter voor haar.

Thuis wonen ging op zeker moment niet meer, ze verhuisde naar de Bosrand maar vond later een liefdevol thuis in de Eikenhorst. Daar werd ze geweldig opgevangen en verzorgd, iets waar wij zeer dankbaar om zijn.

Op donderdag 18 juli is zij heel rustig ingeslapen. Het is goed zo.

Bedankt voor jullie steun en aandacht, voor alle helpende en zorgende handen, dat jullie er zijn.

Kinderen, kleinkinderen,
en achterkleinkinderen

